Dialogmøde med de sociale foreninger 2. november 26

Kort opsamling | 2. november 2026

Socialudvalget og Ældreudvalget i Odsherred Kommune inviterede i samarbejde med Frivilligcenter Odsherred til dialog om, hvordan kommunale medarbejdere og sociale foreninger kan samarbejde om at hjælpe flere borgere ind i relevante fællesskaber.

Hvad kom frem?

1. Der findes gode samarbejder – men erfaringerne er forskellige

Nogle foreninger oplever god kontakt og hjælp fra kommunen, mens andre oplever, at de selv skal være meget opsøgende og henvende sig gentagne gange for at blive hørt og husket. Der er behov for mere tilgængelige og gensidige samarbejdsrelationer.

2. Hvor skal borgeren henvende sig?

En gruppe undersøgte gennem en lille brugerrejse, hvor man som borger ville søge hjælp til at finde et fællesskab. De identificerede mange mulige indgange og foreslog én samlet indgang til kommunen. Drøftelsen rejste dog spørgsmålet om, hvordan vi også når de borgere, som ikke selv opsøger hjælp, og hvordan medarbejdernes kendskab og relationer til civilsamfundet kan styrkes.

3. Personlige relationer gør en forskel

Bedre kendskab mellem kommunale medarbejdere og foreninger, tydelige kontaktveje og mulighed for personlig hjælp eller følgeskab blev fremhævet som vigtige elementer i arbejdet med at skabe forbindelse til fællesskaber.

4. Bedre overblik og mere samarbejde

Der blev efterspurgt bedre synlighed af eksisterende tilbud, aktiviteter og kontaktpersoner. Også samarbejdet mellem foreningerne og mulighederne for at nå nye målgrupper, f.eks. gennem tilflyttermøder, blev fremhævet.

Hvad er næste skridt?

Frivilligcenter Odsherred vil bringe følgende spørgsmål i spil i det fremtidige arbejde, ligesom alle deltagere opfordres til at sætte fokus på dem.

- Hvordan kan kommunale medarbejdere få bedre kendskab til de lokale fællesskaber?
- Hvordan kan medarbejdere og foreninger lettere komme i kontakt med hinanden, uden at det altid er foreningerne, der skal tage initiativet?
- Hvordan sikrer vi, at borgere ikke blot får information om et tilbud, men også hjælp til faktisk at finde vej ind i fællesskabet?

Opsamling fra dialogmøde med de sociale foreninger

Sammen om vejen ind i fællesskaber

Dato: 2. november 2026
Sted: Herrestrup Klubhus, Hørve
Arrangører: Socialudvalget og Ældreudvalget i Odsherred Kommune i samarbejde med Frivilligcenter Odsherred

Baggrund og formål

Dialogmødet satte fokus på, hvordan kommunale medarbejdere og sociale foreninger kan samarbejde om at hjælpe flere borgere med at finde vej ind i relevante fællesskaber.

Det overordnede spørgsmål for drøftelserne var:

Kan vi sammen skabe en enkel struktur for samarbejdet mellem kommunale medarbejdere og sociale foreninger, så flere borgere finder vej til relevante fællesskaber?

Deltagerne drøftede spørgsmålet ved bordene med udgangspunkt i tre spørgsmål:

1. Hvor er mulighederne?
2. Hvordan kan vi samarbejde?
3. Hvad er næste skridt?

Nedenfor er de væsentligste erfaringer, pointer og forslag samlet. Opsamlingen er tematisk og ikke et ordret referat.

1. Hvor er mulighederne?

Hvor fungerer forbindelsen mellem borgere, kommunale medarbejdere og foreninger allerede godt – og hvor kan vi styrke den? Hvilke medarbejdergrupper og fællesskaber er særligt relevante?

Forskellige erfaringer med samarbejdet med kommunen

Der kom forskellige erfaringer frem med samarbejdet mellem foreningerne og kommunen.

Nogle deltagere fremhævede et velfungerende samarbejde, blandt andet med Kultur og Fritid, hvor der opleves god kontakt og hjælpsomhed. Der blev også nævnt positive erfaringer med

samarbejde om 60+ ugen, politisk opbakning og brugen af kommunale lokaler til forskellige foreningsaktiviteter.

Andre gav udtryk for, at det kan være vanskeligt at få etableret og fastholdt kontakten. Som forening kan man opleve selv at skulle være meget opsøgende, henvende sig gentagne gange og risikere at blive glemt, hvis man ikke løbende følger op.

Drøftelsen viste dermed, at der allerede findes gode samarbejdsrelationer, men at de ikke nødvendigvis opleves som lige tilgængelige for alle foreninger.

Det rejser spørgsmålet om, hvordan samarbejdet kan blive mindre afhængigt af den enkelte forenings netværk, ressourcer og vedholdenhed, så gode erfaringer og kontaktveje kommer flere til gavn.

Der blev desuden peget på et ønske om bedre opfølgning efter fælles arrangementer, så de kontakter og muligheder, der opstår, kan føre til videre samarbejde.

Borgerens vej til fællesskaber – én eller flere indgange?

En af grupperne tog udgangspunkt i en lille brugerrejse: Hvis man som borger ønskede hjælp til at finde ind i et fællesskab, hvor i kommunen ville man så henvende sig?

Gruppen identificerede en række mulige indgange, blandt andet Kultur og Fritid, sundhedsområdet og borgerrådgiveren samt foreningen Frivilligcenter Odsherred som ny aktør i Odsherred. Øvelsen illustrerede, at der er mange steder, man som borger kunne forestille sig at henvende sig, og at det ikke nødvendigvis er tydeligt, hvor man skal begynde.

På den baggrund foreslog gruppen at etablere én tydelig indgang til kommunen, hvor en medarbejder kunne hjælpe borgeren videre.

I den efterfølgende dialog blev forslaget udfordret med tre opmærksomhedspunkter:

En fælles indgang forudsætter stadig, at borgeren kender den og selv tager kontakt.

Én central kontaktperson styrker ikke nødvendigvis de øvrige kommunale medarbejderes kendskab og relationer til det lokale civilsamfund.

En sådan løsning når ikke nødvendigvis de borgere, som kunne have glæde af et fællesskab, men som ikke selv efterspørger hjælp eller tager initiativ til at opsøge det.

Drøftelsen synliggjorde dermed to forskellige tilgange: At gøre det lettere for borgere selv at finde hjælp og at styrke forbindelsen til fællesskaber gennem de medarbejdere, som allerede møder borgerne.

Relevante medarbejdere, målgrupper og kontaktflader

Der blev peget på flere medarbejdergrupper, som gennem deres arbejde har kontakt med borgere, der kunne have glæde af et fællesskab:

- Frontpersonale i kommunen.
- Forebyggende sygeplejersker og social- og sundhedspersonale.
- Medarbejdere i hjemmeplejen.
- Medarbejdere på skole- og fritidsområdet.

Det blev blandt andet fremhævet, at medarbejdere med direkte borgerkontakt kan have vigtig viden om borgernes situation og behov.

Der blev også nævnt konkrete muligheder for at nå flere borgere:

- **Sommerhusområder:** Et forslag var at undersøge mulighederne for at komme ud til borgere i sommerhuse og skabe kontakt til dem.
- **Tilflyttere:** Tidligere tilflyttermøder blev fremhævet som en god anledning til at introducere nye borgere til lokale fællesskaber. Kultur og Fritid nævnte, at lignende møder er i planlægning.
- **Børn og unge:** Skole- og fritidsområdet blev nævnt som en relevant indgang til at skabe forbindelser mellem unge og foreningslivet.

Behov for bedre overblik

Flere deltagere pegede på, at det kan være vanskeligt at finde frem til eksisterende tilbud, aktiviteter og kontaktpersoner.

Der blev efterspurgt bedre information både på kommunens hjemmeside, sociale medier og i trykte materialer. Der var også ønske om større synlighed omkring arrangementer og mulighederne for at benytte kommunale lokaler.

2. Hvordan kan vi samarbejde?

Hvilke mødesteder, platforme eller samarbejdsformer kunne understøtte forbindelsen mellem borgere, kommunale medarbejdere og foreninger?

Drøftelserne samlede sig især om tre områder.

Bedre information og synlighed

Der blev foreslået:

- Mere gensidig information om foreningernes tilbud og kommunens kontaktmuligheder.
- Links mellem hjemmesider og relevante digitale platforme.
- Bedre synliggørelse af arrangementer på sociale medier og i trykte medier.

- En mere brugervenlig kommunal hjemmeside.
- Tydeligere information om booking og brug af kommunale lokaler.

En af grupperne foreslog også, at foreningerne i højere grad kan hjælpe hinanden med at dele information og synliggøre aktiviteter.

Styrkede personlige relationer

Betydningen af personlige kontakter blev fremhævet flere gange.

Der blev peget på behovet for bedre forbindelser til nøglepersoner i kommunens forvaltninger, blandt andet medarbejdere på det forebyggende og sundhedsfaglige område.

De forskellige erfaringer med kommunesamarbejdet understregede samtidig et behov for mere kontinuitet og gensidighed i kontakten. Nogle foreninger oplever, at de selv skal tage initiativ gentagne gange for ikke at blive glemt, mens andre har etablerede relationer, hvor samarbejdet fungerer godt.

Der blev efterspurgt mere tid og opmærksomhed fra kommunens side til kontakten med de frivillige.

Der blev også peget på betydningen af personlige relationer, når borgere skal finde vej ind i fællesskaber.

Konkrete samarbejdsformer

Et konkret forslag fra en politiker var at give medarbejdere i hjemmeplejen mere tid til at være opmærksomme på borgere, der kunne have glæde af et fællesskab.

Idéen var, at medarbejderne eksempelvis kunne notere, når en borger ønskede hjælp til at finde et fællesskab, og efter aftale med borgeren formidle oplysningerne videre til Frivilligcenteret.

Forslaget blev ikke konkretiseret, men illustrerer en mulig samarbejdsform, hvor kommunale medarbejdere kan hjælpe med at skabe kontakt mellem borgere og eksisterende fællesskaber.

Der blev desuden peget på:

- Muligheden for følgeskab, hvor en borger får hjælp til at tage det første skridt ind i et fællesskab.
- Mere samarbejde mellem foreninger om praktiske opgaver og aktiviteter.
- Bedre udnyttelse af eksisterende mødesteder og lokaler, herunder forsamlingshuse.
- Mere fleksible frivilligopgaver, som kan gøre det lettere for nye frivillige at deltage.

3. Hvad er næste skridt?

Hvilken konkret idé kunne vi afprøve sammen – og hvem skal være med til at føre den ud i livet?

Der fremkom forskellige forslag til handling, blandt andet:

- At søge inspiration fra andre foreninger og frivillige gennem møder og dialog.
- At undersøge mulighederne for følgeskab og personlig hjælp til at komme ind i fællesskaber.
- At styrke kontakten mellem kommunale medarbejdere og foreninger.
- At gøre eksisterende tilbud, arrangementer og lokaler mere synlige.
- At rekruttere flere unge og nye tovholdere til foreningslivet.
- At gøre det lettere for nye medlemmer at engagere sig gennem mindre og mere fleksible opgaver.

Der blev også rejst spørgsmål om generationsskifte i foreningerne og behovet for at tiltrække nye kræfter, der kan være med til at føre aktiviteterne videre. Her var der en idé om en følgeordning og eksempler på flade hierarkier, hvor flere personer kan deles om formandsskabet.

Selvom der kom flere idéer frem, blev der ikke indgået konkrete aftaler om, hvilke initiativer der skulle afprøves, hvem der skulle deltage, eller hvem der skulle tage ansvar for opfølgningen.

Spørgsmålet om næste skridt blev dermed ikke endeligt besvaret.

Samlet opsamling og perspektiver

Dialogmødet viste, at der allerede findes gode samarbejder mellem kommunale medarbejdere og sociale foreninger. Samtidig blev der peget på muligheder for at styrke kendskabet, kontakten og forbindelserne mellem borgere, kommunen og civilsamfundet.

Fire gennemgående temaer kan fremhæves:

1. Overblik og synlighed

Det skal være lettere for både borgere, medarbejdere og foreninger at finde frem til relevante fællesskaber, aktiviteter og kontaktpersoner.

2. Mere tilgængeligt og gensidigt samarbejde

Foreningerne har forskellige erfaringer med samarbejdet med kommunen. Mens nogle har gode og etablerede relationer, oplever andre, at det kræver en stor indsats at skabe og

fastholde kontakten. Det peger på behovet for samarbejdsformer, der ikke i så høj grad afhænger af den enkelte forenings netværk og ressourcer.

3. Relationer og kendskab

Personlige relationer mellem kommunale medarbejdere og foreninger har betydning for samarbejdet. Et bedre gensidigt kendskab kan gøre det lettere at hjælpe borgere videre til relevante fællesskaber.

4. Vejen fra kontakt til deltagelse

Drøftelserne viste, at det ikke kun handler om, hvor borgere kan henvende sig, men også om hvordan borgere, som ikke selv opsøger et fællesskab, kan få øje på mulighederne og blive hjulpet videre.

Brugerrejsen ved et af bordene tydeliggjorde en central problemstilling: Skal der skabes én tydelig indgang for borgere, som søger hjælp, eller skal forbindelsen til civilsamfundet styrkes hos de mange kommunale medarbejdere, som allerede er i kontakt med borgerne?

De to tilgange udelukker ikke hinanden, men stiller forskellige krav til organiseringen af samarbejdet.

Hvad gav mødet svar på?

Hvor er mulighederne?
Der blev identificeret flere relevante medarbejdergrupper, eksisterende samarbejder og kontaktflader, hvor forbindelsen mellem borgere og fællesskaber kan styrkes. Samtidig kom forskellige erfaringer med foreningernes adgang til kommunen frem.

Hvordan kan vi samarbejde?

Der kom forslag om bedre informationsdeling, stærkere personlige relationer, følgeskab og konkrete måder at formidle kontakten mellem borgere og foreninger. Også samarbejdet mellem foreningerne blev fremhævet som en mulighed. Der kom dog ikke konkrete forslag til en fælles samarbejdsmodel.

Hvad er næste skridt?

Mødet gav ikke et færdigt svar på, hvordan en enkel samarbejdsstruktur kan se ud. Til gengæld tydeliggjorde drøftelserne nogle spørgsmål, der er relevante at arbejde videre med:

- Hvordan kan kommunale medarbejdere få bedre kendskab til de lokale fællesskaber?
- Hvordan kan medarbejdere og foreninger lettere komme i kontakt med hinanden, uden at det altid er foreningerne, der skal tage initiativet?

- Hvordan sikrer vi, at borgere ikke blot får information om et tilbud, men også hjælp til faktisk at finde vej ind i fællesskabet?

Alle deltagere opfordres til at tage spørgsmålene med i deres videre arbejde – hvad enten det er som bestyrelsesmedlem i en forening, kommunal medarbejder, lokalpolitiker eller i andre roller.

Der findes allerede gode erfaringer og inspiration fra andre kommuner og frivilligcentre, blandt andet med frivillige fællesskabsguider, som hjælper borgere med at finde vej til relevante fællesskaber. Disse erfaringer kan være værdifulde at inddrage, når vi undersøger, hvad der kan fungere lokalt i Odsherred.

Frivilligcenter Odsherred vil tage erfaringerne og spørgsmålene fra mødet med ind i det videre arbejde og i dialogen på tværs af kommunale afdelinger, foreninger og fællesskaber.

Et muligt næste skridt er at undersøge, om en konkret samarbejdsform kan afprøves i mindre skala mellem en relevant kommunal medarbejdergruppe, Frivilligcenter Odsherred og interesserede sociale foreninger.

Erfaringerne herfra vil kunne danne grundlag for det videre arbejde med en enkel og mere tilgængelig struktur for samarbejdet mellem kommunen og de sociale foreninger.